

Qanı bir əhdü peymanı bütün yar?
Qanı bir qövlü gerçək, doğru dildar?

Qanı həqqi bilən bir gerçək ər kim,
Ola doğru anın dilində göftar?

Qanı dil ilə iqrar eyləyən kim,
Həqə yoxdur anın könlündə inkar?

Qanı bir incuyi-ari sədəf kim,
Buluna anda min lölöi-şəhvar?

Qanı Mənsurləyin bir əhli-həq kim,
Asıla eşq içində başı bər-dar?

Qanı gerçəkləyin bir həqqə aşiq,
Qanı görmüş həqi bir əhli-didar?

Qanı qəflət şərabından bir ayıq,
Qanı əsrüklərin cəmində huşyar?

Qanı əhdində bir sabitqədəm kim,
Qoyam adın anın doğru vəfadar?

Qanı sadıqlərin razına məhrəm,
Qanı aşıqlərin rəncinə timar?

Qanı dünyada, yarəb, şol əmin kim,
Kim, anda gizlənə min dürlü əsrar?

Yar ilə çünki bir oldu Nəsimi,
Nə qəm, ger cümlə aləm olsa əğyar.

Ənəl-həq söylərəm həqdən, ələl-ərş istiva gəldi,
Üzündür sureyi-rəhman, ələl-rəhman əla gəldi.

Misali-Kəbədir üzün fəla tədu mələllah,
Çü yetmiş yeddi hərf oldu, üzündən kafü ha gəldi.

Otuz iki hürufu kim, üzündən həq əyan etdi,
Bəşarət bu idi həqdən, xəbindən tavü ha gəldi.

Üzündə gerçi həft ayət oxuram mən kəlamüllah,
Səlat ansız qəbul olmaz ki, həqdən bu nida gəldi.

Vücuda gəlmədi şeytan, hidayət bulmadı nura,
Sənə hər kim sücud etdi, ana həqdən sənə gəldi.

Mən ol Mənsuram, ey arif ki, daim söylərəm yahu,
Məni bər-dar edən həqdır, bu dar uş Mənsura gəldi.

Dəmi-İsa kimi nitqim, həyati-can derəm hər dəm,
Həqə minnət ki, vəslindən həyati-canfəza gəldi.

Saçından ətr olur hər dəm mana əhdü vəfa buyu,
Saçın əhdü vəfasından mana əhdü vəfa gəldi.

Nəsimi buldu vəslindən həyati-çəşməyi-heyvan
Ki, Xızr abı içən, bişək, həyati-canbəqa gəldi.

